

اولاد جي تربيت ۽ والدين جون ذميواريون

06-Apr-2017

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنتن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ ط
 اَمَّا بَعْدُ! فَاعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اولاد جي تربيت ۽ والدين جون ذميواريون

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوِيْتُ سُنَّتِ الْاِعتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتكاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽
 ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيْلَتِ

شهانشاهِ مدينه، راحتِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان
 آهي: جڏهن خميس جو ڏينهن ايندو آهي، الله عَزَّ وَجَلَّ ملائڪن کي موڪليندو آهي
 جنهن وٽ چاندي جا ڪاغذ ۽ سون جا قلم هوندا آهن، اهي لکن ٿا، ڪير
 خميس جي ڏينهن ۽ جُمعي جي رات مون تي ڪثرت سان دُرُودِ پَاڪِ پڙهي ٿو.
 (ڪنز العمال، الجزء الاول، ۲۵۰/۱۰، حديث: ۲۱۷۴)

يَا نَبِيَّ! تَجْهِي بِهٖ لَآكُهٗن دُرُودِ وَسَلَامِ اِسَ پَهِي نَا زُجْهٖ كُوهُن تِيرَا عُلَامِ
 اِپنِي رَحْمَتِ سَ تُو شَاهِ خَيْرِ الْاَنَامِ مُجْهٖ سَ عَاصِي كَا بَهِي نَا زَبْرُ دَارِ هِي

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **رَبِّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ**. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

ٻه مدني ڳال: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. 2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا ڀڃي ويهندس ❁
 ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ❁ ڌڪو
 وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهڙڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 الْحَبِيب! اذْكَرُ اللهُ. تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل
 جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

شيخ ڪرمانِي جي تربيت يافتگي

حضرت سيدنا شيخ شاه ڪرمانِي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نهايت متقي ۽ پرهيزگار هئا، سندن شهزاديءَ جيڪا خوبصورت ۽ حسين هئڻ سان گڏوگڏ نيڪ ۽ پرهيزگار هئي، جڏهن شادي لائق ٿي ته بادشاه وٽان رشتو آيو ته پاڻ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ تن ڏينهن جي مهلت گهري ۽ مختلف مسجدن ۾ گهمي ڪنهن پرهيزگار جي ڳولا ڪرڻ لڳا. هڪ نوجوان تي سندن نظر پئي جنهن سهڻي نموني نماز ادا

ڪئي، شيخ ان کان پڇيو: ڇا توهان جي شادي ٿيل آهي؟ ان جواب ڏنو: نه، پوءِ پڇيائون: ڇا نڪاح ڪرڻ چاهيو ٿا؟ چوڪري قرآن شريف پڙهندي آهي، نماز روزي جي پابند آهي، خوبصورت ۽ نڪ سڀت به آهي. ان چيو: مون سان ڪير رشتو ڪندو! شيخ فرمايو: مان ڪندس، هي ڪجهه درهم وٺ! هڪ درهم جي ماني، هڪ درهم جي سالن پاڇي ۽ هڪ درهم جي خوشبوءِ وٺي اچ. اهڙي طرح حضرت سيدنا شيخ ڪرمانِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پنهنجي نڪ سڀت نيائي جو نڪاح ان سان پڙهائي ڇڏيو. ڪنوار جڏهن گهوت جي گهر آئي ته ان ڏٺو ته ڊلي جي مٿان هڪ ماني رکيل آهي. ان پڇيو هي ماني هتي ڇو رکيل آهي؟ گهوت چيو: هي ڪالھوڪي پاروٽي ماني آهي مون اِڻڻ لاءِ رکي هئي، اهو ٻڌي اها واپس وڃڻ لڳي. گهوت اهو ڏسي چوڻ لڳو: مون کي خبر هئي ته حضرت سيدنا شيخ ڪرمانِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شهزاديءَ مون غريب جي گهر نه رهي سگهندي. ڪنوار چيو: مان توهان جي غربت (Poverty) جي ڪري نه بلڪ انهيءَ لاءِ واپس وڃي رهي آهيان ته ربُّ العالمن تي توهان جو يقين ڪمزور محسوس ٿي رهيو آهي مون کي پنهنجي والد تي حيرت آهي جو انهن اوهان کي پاڪيزه خصلت ۽ صالح ڪيئن سمجهيو! گهوت اهو ٻڌي گهڻو شرمسار ٿيو ۽ ان چيو: انهي ڪمزوري لاءِ معذرت خواه آهيان. ڪنوار چيو: پنهنجو عذر پاڻ ڄاڻو، البت! مان اهڙي گهر ۾ نه ٿي رهي سگهان جتي هڪ وقت جو کاڌو رکيل هجي، هاڻي يا ته مان رهندس يا ماني. گهوت هڪدم ماني ٻاهر وڃي خيرات ڪئي.

(روض الريحان، الحڪاية الثانية والتسعون بعد المائة، ص ۱۹۲، ملخصاً)

رہیں سب شاد گھروالے شہا تھوڑی سی روزی پر عطا ہو دولتِ صبر و قناعت یا رسول اللہ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته زماني جي مشهور ولي الله حضرت سيدنا شيخ ڪرمانى رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي نور نظر جي ڪيتري قدر بهترين انداز ۾ مدني تربيت فرمائي هئي ۽ سندن تربيت يافته ڌيءَ جو توڪل به ڪيتري قدر زبردست هو جو پنهنجي مڙس جي گهر ۾ مناسب سهولتن ۽ مال و دولت جي ڪثرت نه هئڻ جي ڪري ناراض نه ٿيون بلڪ شڪو و ڪيو به ته هن ڳالهه جو ته اِطْفَارِي جِي لاءِ ماني بچائي ڇو رکي آهي؟ ڇاڪاڻ ته هنن جي ويجهو اهو توڪل جي خلاف هو، ان شهزاديءَ کي اها مدني سوچ سندن والد گرامي حضرت سيدنا شيخ ڪرمانى رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مدني تربيت جي بدولت ئي ملي هوندي ته جيڪي پاڻ مُتْقِي، پرهيزگار ۽ رب تعاليٰ تي ڪامل ڀروسو رکڻ وارا بزرگ هئا. تنهنڪري پاڻ انهيءَ انداز تي پنهنجي نياڻي جي مدني تربيت فرمائي ۽ انهن جي لاءِ عبادت گذار شخص جي ڳولها ڪئي ته جيئن تقويٰ ۽ پرهيزگاري جون برڪتون سندن نسلن ۾ به منتقل ٿين، ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن انسان پاڻ نڪ هجي ته ان جي نيڪين سان ان جي نسلن کي به فائدو ٿيندو آهي، جيئن

حضرت سيدنا عبدالله ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ انسان جي نيڪين سان ان جي اولاد ۽ اولاد، ڌر اولاد جي اصلاح فرمائيندو آهي ۽ ان جي نسل ۽ ان جي پاڙيسرين ۾ ان جي حفاظت فرمائيندو آهي ۽ اهي سڀئي الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان پردي ۽ امان ۾ رهندا آهن. (در منثور، ۴۲۲/۵، پ ۱۶، تحت الآية ۸۲)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي مُعَاشَرِي (Society) ۾ اولاد جي تربيت جي معاملي ۾ گهڻي غفلت جو مُظَاهَرُو ڪيو ويندو آهي، شايد ان جو سبب هي آهي ته والدين (Parents) پاڻ تربيت يافته نه آهن ۽ جيڪو پاڻ شرعي احڪامن کان اڻ واقف ۽ تربيت جو مُحْتَاَج هجي ته هو ٻين جي تربيت ڪيئن ڪري ٿو سگهي، تنهنڪري جڏهن ان آزاد خيال والدين جي نياڻين جا رشتا اچڻ لڳندا

آهن ته والدين هن ڳالهه کي ترجيح ڏيندا آهن ته چوڪرو امير و كبير، مختلف دنيوي علوم و فنون جون ڊگريون رکندڙ ۽ ماڊرن گهراڻي سان تعلق رکندڙ هجي نماز چاهي هڪ نه پڙهندو هجي، جيتوڻيڪ فاسق ۽ فاجر (يعني اعلانيه گناه ڪرڻ وارو) هجي، حرام روزي ڪمائيندو هجي، ماڻهن کي ڌوڪو ڏيڻ ۾ مشهور هجي، دين جا ضروري مسئلا به نه ايندا هجن، مطلب ته بي عملي جو نمونو ئي ڇو نه هجي، جڏهن ته جيڪڏهن ڪوئي اهڙي چوڪري سان نڪاح جو مشورو ڏئي جنهن جي آمدني (Income) گهٽ هجي جيتوڻيڪ %100 فيصد حلال هجي، زال جا حق (Rights) ادا ڪرڻ تي به قادر هجي، متقي و پرهيزگار ۽ ديندار هجي، علم و عمل، شرم و حيا ۽ سٺن جو پيڪر هجي، خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصطفيٰ جي دولت سان مالا مال هجي، امامِ مسجد، مؤذن، قاري يا مدني ماحول سان وابسته هجي ته مَعَاذَ اللَّهِ ﷻ ان جي باري ۾ ان طرح جا جُملا چيا ويندا آهن ته اڙي! ان سان شادي ڪرائي ته اسان جي ڌيءَ بُڪايل مري ويندي، گهر ۾ قيد رکندو، مٿي کان پيرن تائين پردي ۾ رکندو وغيره وغيره. ياد رکو! سنا والدين اهڙي ناداني هرگز ناهن ڪندا بلڪ هو ته پنهنجي پيٽرن ڏيئرن جي نڪاح جي لاءِ هميشه ديندار شخص (Religious) جي تلاش ۾ رهندا آهن.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ اسان جي آقا و مولِي، مُحَمَّدَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ديندار شخص سان نڪاح ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي، جيئن

رسولِ بي مثال، بي بي آمنه جي لال صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جڏهن توهان کي اهو شخص پيغامِ نڪاح ڏئي جنهن جي دينداري ۽ اخلاق توهان کي پسند آهن ته نڪاح ڪري ڇڏيو، جيڪڏهن ائين نه ڪندو ته زمين ۾ فتنا ۽ وڏا وڏا فساد برپا ٿي ويندا. (ترمذي، ۳۴۴/۲، حديث: ۱۰۸۶)

مشهور مُفسِرِ قرآن، حڪيم الأُمّت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: يعني جڏهن توهان جي نياڻي جي لاءِ ديندار، سٺين عادتن ۽ بهترين طور طريقي وارو چوڪرو ملي وڃي ته صرف مال جي هوس ۾ ۽ لڪ پتي جي انتظار ۾ جوان نياڻي جي نڪاح ۾ دير نه ڪريو، ان ڪري جو جيڪڏهن مالدار جي انتظار ۾ چوڪرين جا نڪاح نه ڪيا ويا ته هيڏانهن گهڻيون چوڪريون ڪناريون ٿي رهجي وينديون ۽ هوڏانهن گهڻا چوڪرا پڻ بغير شادي جي رهجي ويندا، جنهن سان بدڪاري ڦهلجندي ۽ بدڪاري جي ڪري چوڪريءَ وارن کي شرمندگي ٿيندي، نتيجو اهو نڪرندو ته خاندان پاڻ ۾ وڙهندا، قتل ۽ غارت ٿيندا، جنهن جا اڄڪلهه نظارا عام آهن. (مرآة المناجیح، 5/8 ملخصاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان تي لُطف وڪرم فرمائڻ واري، عطائن جي بارش وسائڻ واري ۽ بي شمار نعمتن سان نوازڻ واري رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ جي ڪروڙين نعمتن مان هڪ عظيم نعمت اولاد به آهي، اولاد اهڙي نعمت آهي جو جنهن سان گهر ۾ خوشين جو راڄ هوندو آهي، نيڪ اولاد اهڙي نعمت آهي جيڪو والدين جي پوڙهائپ (Old age) ۾ انهن جو سهارو ٿيندو آهي، چڱو اولاد ماءُ پيءُ جي مرڻ کان بعد انهن جي نجات جو ذريعو بڻجندي آهي. اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جڏهن ڪنهن کي هن نعمت سان نوازيندو آهي ته والدين جي خوشي جي انتها ناهي رهندي پر گڏوگڏ انهن جو امتحان به شروع ٿي ويندو آهي. هاڻي هي والدين تي آهي هو اولاد جي اسلامي تربيت ڪري ان امتحان ۾ ڪامياب ٿين ٿا يا نه. ياد رکو! عام طور ٻار والدين جي عادتن ۽ ڪردار جي پيروي ڪندا آهن جيڪڏهن والدين شريعت جا پابند ۽ علم جي طلب جا شوقين هجن ته انهن جو نسل به نيڪين جي راه تي گامزن رهي ٿو ۽ والدين جي نجات و بخشش ۽ نيڪ نامي جو سبب بڻجي ٿو، ۽ جيڪڏهن والدين پاڻ بُري عادتن جا شڪار هجن ته اولاد ۾ به اهي بُرائيون منتقل ٿي وينديون آهن ۽ اهڙو اولاد نجات جو

سبب ناهي، بلڪ هلاڪت جو سبب بڻجي ويندو آهي. ياد رکو! اولاد جي تربيت ماءُ پيءُ بنهي جي ذم دار آهي پر پيءُ ڪمائڻ جو بهانو بڻائي اولاد جي تربيت جي سڄي ذميواري ٻارن جي ماءُ تي وجهي پاڻ کي بري الذم سمجهندو آهي، جڏهن ته ٻارن جي ماءُ گهر جي ڪمن جو عذر پيش ڪري اولاد جي تربيت جو اصل ذميواري پنهنجي مڙس کي قرار ڏيندي آهي، نتيجو هي نڪرندو آهي ته اهڙو اولاد هٿن مان نڪري تمام گهر وارن جي لاءِ زحمت جو سبب بڻجي ويندو آهي. تنهنڪري والدين کي گهرجي ته پنهنجي ذم دار ڀيائيندي ملڪ و ملت ۽ مستقبل جي انهن معمارن کي ننڍپڻ ئي کان نيڪ ۽ معاشري جو باڪردار فرد بنائڻ ۾ هرگز سُستي نه ڪن ڇاڪاڻ ته ننڍپڻ ۾ جيڪو سکايو ويندو، ان جا اثرات مضبوط ۽ پائيدار هوندا آهن جيئن ته حديث پاڪ ۾ آهي: **الْعِلْمُ فِي صَغَرِهِ كَالنَّقْشِ عَلَى الْحَجَرِ** ننڍپڻ ۾ علم حاصل ڪرڻ پٿر تي نقش وانگر (پختو) هوندو آهي. (مجمع الزوائد، 1/333، حديث: 5015)

اچو! اولاد جي تربيت جي باري ۾ اسان کي تربيت جو ذهن ڏيڻ واري آقا، اسان کي ۽ اسان جي اولاد کي جهنم جي باه کان بچائڻ واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا پيارا پيارا 4 فرمان ٻڌون ٿا:

1. جڏهن نبي ڪريم، رؤف رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اها آيت مبارڪه تلاوت فرمائي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
 وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (پ 28 التحريم: 6)
 ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو!
 پنهنجي جانين ۽ پنهنجي گهروارن کي ان
 باه کان بچايو .

ته صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ هيشن عرض ڪرڻ لڳا: ”يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اسين پنهنجي اهل و عيال کي جهنم جي باه کان ڪهڙي نموني بچائي

سگهون ٿا؟ پاڻ سڳورن **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: توهان پنهنجي اهل و عيال کي انهن شين جو حڪم ڏيو جيڪي الله **عَزَّوَجَلَّ** کي پسند آهن ۽ انهن کمن کان روڪيو جيڪي رب تعاليٰ کي پسند نه آهن.“ (دَرِّ مَنثور، ۸ / ۲۲۵)

2. ارشاد فرمائون: پنهنجي اولاد کي ٽن خصلتن جي تعليم ڏيو (۱) پنهنجي نبي (**صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**) جي محبت (۲) اهل بيت جي محبت ۽ (۳) قرآن پاڪ جي تعليم. (جامع صغير، باب الهمزه، حديث: ۳۱۱، ص ۲۵)

3. ارشاد فرمائون: اولاد جو والد تي اهو حق آهي ته ان جو سنو نالو رکي ۽ بهترين ادب سکائي. (شعب الایمان، باب في حقوق الأولاد والأهلين، حديث: ۸۶۵۸، ۶/۳۰۰)

4. ارشاد فرمائون: ڪنهن پيءُ پنهنجي اولاد کي اهڙو تحفو ناهي ڏنو، جيڪو سني ادب کان بهتر هجي. (ترمذي، كتاب البر والصله، باب ما جاء في ادب الولد، ۳۸۳/۳، حديث: ۱۹۵۹)

مشهور مفسر قرآن، حڪيم الامت، حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: سني ادب مان مراد ٻار کي ديندار، مٿي، پرهيزگار بنائڻ آهي. اولاد جي لاءِ ان کان بهتر تحفو ڪهڙو ٿي سگهي ٿو جو اهي شيون دين و دنيا ۾ ڪم اينديون آهن. ماءُ پيءُ کي ڪي به اولاد کي صرف مالدار بڻائي دنيا مان نه وڃن، انهن کي ديندار بڻائي وڃن جو خود انهن کي به قبر ۾ ڪم اچي جو زنده اولاد جي نيڪين جو ثواب مڙدي کي قبر ۾ ملندو آهي.
(مرآة المناجیح، ۶/۵۶۵، ملنقطاً)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب!

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻارن جي اسلامي تعليم ۽ مدني تربيت جي جيتري ضرورت اڄ آهي شايد ان کان اڳ ۾ ڪڏهن نه هئي ڇاڪاڻ ته اڄ هر پاسي شيطاني کمن ۽ گناهن جي آلات جي گهڻائي آهي ۽ اولاد کي رڳو ڏنيوي

تعليم سان آراسته ڪرڻ وارو رجحان تيزي سان وڌندو پيو وڃي ، جڏهن ته اڳ واري دور ۾ اولاد جي لاءِ ديني تعليم کي گهڻي حيثيت ڏني ويندي هئي ، شايد اهو ئي سبب آهي جو ان زماني ۾ والدين سان گڏ انهن جو اولاد به متقي، پرهيزگار ۽ فرمانبردار هوندو هو پر هاڻي دنياوي تعليم کي ترجيح ڏني پئي وڃي، اهو ئي سبب آهي ته انگلش ميڊيم اسڪولن ۾ وڏين فيسن جي ادائينگي ۽ هر آسائش ۽ سهولتن جي فراهمي ان ڪري ڪئي ويندي آهي ته ٻارن جو دنياوي مستقبل روشن ٿي وڃي، سٺي نوڪري (Job) ملي وڃي، خوب بينڪ بيلنس گڏ ٿي ايسٽائين جو هن مقصد جي تڪميل جي لاءِ والدين پنهنجي اولاد کي ٻاهرين ملڪ پڙهڻ جي لاءِ به موڪليندا آهن، ائين دنياوي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ ٻار پڪو دنيا دار، سٺو بزنس مين ۽ فيشن جو نمونو ته بڻجي ويندو آهي پر نيڪ ۽ باعمل مسلمان نه بڻي سگهندو آهي.

اولاد جي تربيت جو ذهن ڏيڻ جي لاءِ مسلمانن کي چوٽ ڪندي حڪيم الأئمۃ مفتي احمد يار خان رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: مسلمانن ۾ اهو طريقو آهي ته ننڍپڻ ۾ پنهنجي اولاد جي اخلاق ۽ آداب جو خيال نٿا رکن. (ڪجهه) غريب ماڻهو ته پنهنجي ٻارن کي آواره چوڪرن سان گڏ راند روند جي اجازت ڏين ٿا ۽ انهن جي تعليم وارو زمانو خراب صحبتن ۽ راند روند ۾ برباد ٿيندو آهي، اهي ٻار يا ته جوان ٿي پنڻ شروع ڪندا آهن يا ڏلت واريون نوڪريون ڪندا آهن يا چور ڌاڙيل يا بدمعاش بڻجي پنهنجي زندگي جيل خاني ۾ گذاريندا آهن ۽ مال دار ماڻهو پنهنجي ٻارن کي شروع کان شوقين مزاج بڻائيندا آهن، انگريزي وار رکائڻ، فضول خرچ ڪري سيڪارڻ ، هر وقت بوت سوت وغيره پرائڻ ٿا، پوءِ پاڻ سان گڏ سينما ۽ فنڪشن ناچ رنگ جي پروگرامن ۾ انهن کي شريڪ ڪن ٿا، جڏهن اهو نونهال ڪجهه هوش وارو ٿيندو آهي ته ان کي ڪلمي تائين به نه سيڪاريو، ڪاليج يا اسڪول ۾ داخل ڪرائي ڇڏيو. گهڻو خرچ ڪرڻ، فيشن ايبل بڻجڻ سيڪاريو ويو. خراب صحبتن سان صحت ۽

مذهب ٻئي برباد ٿي ويا، هاڻي جڏهن نونهال ڪاليج کان ٻاهر آيو ته جيڪڏهن خاطر خواه نوڪري ملي وئي ته صاحب بهادر بڻجي ويو، هاڻي نه ماءُ جو ادب ڄاڻي، نه پيءُ کي سڃاڻي، نه گهروارن جي حقن جي خبر، نه اولاد جي پرورش کان واقف، انهن جي ذهن ۾ اعليٰ ترقي اها آئي ته اسان کي ماڻهو انگريز سمجهن، ٻڌايو پاڻ کي بي قوم ۾ فنا ڪرڻ به ڪا ترقي آهي! جيڪڏهن ڪا معقول جڳهه نه ملي تو انهن ويچارن کي گهڻي مصيبت ٿيندي آهي ڇو ته ڪاليج ۾ خرچ ڪرڻ سڪيو. ڪمائڻ نه سڪيو، ڪرائڻ نه سڪيو، پنهنجو ڪم نوڪرن کان ڪرائڻ سڪيو، پاڻ ڪرڻ نه سڪيو هاڻي اهي ماڻهو ڪاليج واري زندگي گذارڻ جي لاءِ شريف بدمعاش ٿي ويندا آهن يا جعلي نوٽ بڻائي زندگي جيل ۾ گذاريندا آهن يا ڌاڙيل بدمعاش بڻجندا آهن هي اهي ماڻهو آهن. جيڪي ٻار پرورش جي زماني ۾ چڱيون صحبتون نٿا ماڻن، اهي جوان ٿي ماءُ پيءُ کي گهڻو پريشان ڪندا آهن، اسان وڏن فيشن ايل صاحبزادن جي ماءُ پيءُ کي ڏٺو آهي ته هو روئيندا وٽندا آهن، مفتي صاحب تعويد ڏيو جنهن سان ٻار چوڻ ۾ اچن، اسان جي قبضي ۾ اچي. پر دوستو! فقط تعويد سان ڪم نٿو هلي ڪجهه نڪ عمل به ڪرڻ گهرجي. (اسلامي زندگي، ص ۲۹، ۳۰)

مري آيوالي نسليں ترے عشق ہی میں مچلیں انہیں نیک تو بنانا مدنی مدینے والے

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي پاڻرو! اها حقيقت آهي ته انسان جيڪو پوکي ٿو اهو ئي لڙي ٿو، ائين نٿو ٿي سگهي ته پوکيو ڪجهه ٻيو هو پر جڏهن لڙڻ جو وقت آيو ته نڪتو ڪجهه ٻيو، بس اهو ئي مثال اولاد جو آهي ته والدين اولاد جي اسلامي طريقي سان تربيت نٿا ڪن پر پوءِ به اها توقع رکن ٿا ته ”اسان جو اولاد به نڪ پرهيز گار بڻجي، والدين جو فرمانبردار بڻجي، معاشرتي ۾ عزت دار ۽ پاڪيزه ڪردار وارو بڻجي“ جڏهن نتيجو ان جي خلاف ايندو آهي ته

ڪافي دير ٿي چڪي هوندي آهي، ان وقت والدين جيڪڏهن اصلاح جي ڪوشش ڪرڻ به چاهين ته نٿا ڪري سگهن، بگڙيل اولاد کان بيزار والدين جيڪڏهن ٿڌي دل سان انهن جي بگڙجڻ جي سببن تي غور ڪن ته انهن کي ان ۾ پنهنجو فُصور وڌيڪ نظر ايندو، مثال طور ٻار جيڪڏهن ڪم ڪار نه ڪري يا ان معاملي ۾ سُستي جو مظاهرو ڪري، اسڪول يا ڪوچنگ سينٽر (Center Coaching) جي موڪل ڪري يا دير سان وڃي، پڙهائي ۾ چور هجي، ڪنهن تقريب ۾ وڃڻ جو يا مخصوص لباس پائڻ جو چيو وڃي ۽ هو ان تي راضي نه ٿئي، اهڙي طرح ٻين دنياوي معاملن ۾ نٿائي سستي ڪري يا هن ڌرمي جو مظاهرو ڪري ته والدين نيڪ ناڪ ڪلاس وٺندا آهن، خوب ڪاوڙ ڪندا، ڪلاڪن جا ڪلاڪ ليڪچر ڏيندا آهن، ايسٽائين جو مارڪٽ کان به ناهن هٽندا پر جيڪڏهن ٻار نمازون قضا ڪري يا جماعت سان نماز نه پڙهي، مدرسي يا جامع جي موڪل ڪري يا دير سان وڃي، موبائل فون واٽس ايپ وغيره جي ذريعي نامحرمن سان ميل جول رکي، فلمون ڊراما ڏسي، ڳانا باجا ٻڌي، نت نوان فيشن اپنائِي، حرام ۽ حلال جي پروا نه ڪري، شراب پيئي، جُوا کيڏي، ڪوڙ ڳالهائي، غيبتون ڪري، ناجائز فيشن اپنائِي، ڏاڙهي ڪوڙائي يا هڪ مُٺ کان گهٽائي، بد عقيدو ماڻهن جي صحبت ۾ ويهي، فُصول ڪمن ۾ پيسو اڏائي، الغرض طرح طرح جي بُرائين ۾ مبتلا هجي ته انهن مُعاملن ۾ پڇا ڳاڇا ڪرڻ ته رهي پري جي ڳالهه بلڪه والدين جي پيشاني تي گهنج نٿو پوي. اولاد جي مدني تربيت نه ڪرڻ جي سبب والدين (Parents) کي ڪهڙا ڪهڙا ڏينهن ڏسڻا پوندا آهن. اچو! هن باري ۾ هڪ عبرت انگيز حڪايت ٻڌون ٿا ۽ عبرت جا مدني گل گڏ ڪيون ٿا، جيئن

چاٻت به ڪڏهن پيءُ کي ماري نڍو آهي؟

تَنبِيهِ الْغَافِلِينَ ۾ آهي ته ”سَمَرَقَنْد“ جي هڪ عالم ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَت هڪ شخص آيو ۽ چوڻ لڳو: منهنجي پٽ مون کي ماريو آهي ۽ تڪليف ڏني

آهي، ان حيران ٿيندي پڇيو: ڇا ڪڏهن پٽ به پيءُ کي ماريندو آهي؟ ان جواب ڏنو: جي ها، ائين ئي ٿيو آهي؟ ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پڇيس ڇا تو ان کي علم ۽ ادب سيکاريو آهي؟ ان شخص انڪار ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پڇيس: ”قرآن ڪريم سيکاريو آهي.“ ان بيهر انڪار ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وري پڇيس ته ”پوءِ اهو ڇا ڪندو آهي؟ ان جواب ڏنو: ”بني ٻارو ڪندو آهي.“ ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو: ڇا توکي خبر آهي ته هن توکي ڇو ماريو؟ ان چيو: ”نه“ ابو حفص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان کي اصلاح خاطر سمجهائيندي فرمايو: ”منهنجو ته هي خيال آهي جڏهن صبح جي وقت هو گڏهه تي سوار ٿي بنيءَ ڏانهن ويندو هوندو. ڏاند (Bull) ان جي اڳيان ۽ ڪتو (Dog) ان جي پويان هوندو، قرآن ان کي پڙهڻ ايندو نه هوندو، ان ڪري هو ڪجهه جهونگاري رهيو هوندو، ايتري ۾ تون ان جي سامهون آيو هوندين. ان سمجهيو هوندو ته ڍڳي آهي ۽ تنهنجي مٿي تي ڪا شيءِ هنئي هوندائين، شڪر ڪر جو تنهنجو مٿو نه ڦاڙيائين. (تبيين الغافلين، ص 68)

اچو! هاڻي هڪ روايت ٻڌو ۽ اولاد جي مدني تربيت جو ذهن بڻايو.

جبل برابر نيڪيون ڪم نه آيون

(قيامت جي ڏينهن) هڪ شخص جا ٻار ٻچا رب عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاهه ۾ حاضر ٿي فرياد ڪندا ته اي اسان جا رب عَزَّ وَجَلَّ! هن شخص کان اسان جو حق ڏيار، ڇو ته هن اسان کي اسان جي دين جا احڪام نه سڪاريا ۽ هي اسان کي حرام ڪارائيندو هو پر اسان بي خبر هئاسين، تنهنڪري ان شخص کي حرام روزي جي سبب ايتري قدر ماريو ويندو جو ان جو گوشت چڙهي پوندو، پوءِ ان کي ميزان (يعني ترازو) ڏانهن آندو ويندو، ملائڪ ان جون جبل جي برابر نيڪيون کڻي ايندا ته اهل و عيال مان هڪ شخص ان جي نيڪين مان کڻي وٺندو. ٻيو وڌندو اهو به ان جي نيڪين مان پنهنجي ڪمي پوري ڪندو. (اهڙي طرح ان جون تمام نيڪيون ان جا گهر وارا کڻي وٺندا) هاڻي هو پنهنجي گهر وارن ڏانهن

متوجه ٿي چوندو: منهنجي مٿي تي صرف انهن گناهن جو بوجھ رهي ويو آهي جيڪي مون توهان جي خاطر ڪيا. ملائڪ اعلان ڪندا: هي اهو شخص آهي جنهن جون تمام نيڪيون ان جا ٻار ٻچا کڻي ويا ۽ هو انهن جي ڪري جهنم ۾ داخل ٿيو. (قرءُ العيون، الباب الثامن في عقوبة قاتل النفس وقاطع الرحم، ص ۴۰۱ ملخصاً)

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دل ڪي پھولے جل اُٹھے سينے ڪي داغ سے اس گھر کو آگ لگ گئی گھر ڪي چراغ سے

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته جيڪي والدين پنهنجي اولاد جي مدني تربيت نٿا ڪن ته انهن کي ڪهڙي شرمندگي ۽ رُسوائي کي منهن ڏيڻو پوندو آهي. تنهنڪري بهترين والدين هئڻ جو ثبوت ڏيندي پنهنجي اولاد کي قرآن ڪريم سان مَحَبَّت ۽ ان جي احڪامن تي عمل ڪرڻ سيکاريو.

صَدْرُ الشَّرِيعِ حَضْرَتِ عَلامَ مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا: سڀ کان مُقَدَّم (اهم) هي آهي ته ٻارن کي قرآن مجيد پڙهائيو ۽ دين جون ضروري ڳالهيون سيکاريون وڃن، روزو، نماز ۽ طهارت خريدو فروخت ۽ اجرت ۽ ٻين مُعاملن جا مسئلا جنهن جي روز مره حاجت پوندي آهي ۽ ان جا ٿاڻي سبب خلاف شرع عمل ڪرڻ جي ڏوه ۾ مبتلا ٿيندا آهيون انهن جي تعليم ڏني وڃي. جيڪڏهن ڏسو ته ٻار کي علم ڏانهن رُجحان (Interest) آهي ۽ سمجهدار آهي ته علم دين جي خدمت کان وڌيڪ ٻيو ڪهڙو ڪم آهي ۽ جيڪڏهن استطاعت نه هجي تو درست عقيدا ۽ ضروري مسئلا سيکارڻ کان پوءِ جنهن جائز ڪم ۾ لڳايو اختيار آهي. (بهار شريعت ج ۲ ص ۲۵۶، ملخصاً) چوڪريءَ کي به عقائد ۽ ضروري مسئلا سيکارڻ کان پوءِ ڪنهن عورت کان

سلائي ۽ نقش و نگار وغيره اهڙا ڪم سيڪاريو جنهن جي عورتن کي اڪثر ضرورت پوندي آهي ۽ کاڌو پچائڻ ۽ ٻين گهر جي ڪمن ۾ ان کي سليقو سيڪارڻ جي ڪوشش ڪريو چو ته سليقي واري عورت جنهن خوبي سان زندگي گذاري سگهندي آهي بدسليقي نٿي گذاري سگهي. (بهار شريعت ج ۲ ص ۲۵۷)

حضرت علامه قُرطبي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نَقْل فرمائن ٿا: اسان تي فرض آهي ته پنهنجي اولاد ۽ پنهنجي گهروارن کي دين جي تعليم ڏيون، سنيون ڳالهيون سيڪاريون ۽ انهن کي ادب ۽ هنر جي تعليم ڏيون جنهن بنا گذارو ناهي.

(تفسير قُرطبي، ۱۴۸/۹)

اڄ فتنن سان پرپور هن زماني ۾ به اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اهڙا والدين موجود آهن جيڪي شريعت جي حڪم تي پنهنجو مٿو جهڪائي همت ۽ حوصلي سان معاشري جي طعنن کي برداشت ڪندي اولاد جي اصلاح ۽ انهن جي اسلامي طريقي سان مدني تربيت ڪري پنهنجي ۽ ان جي آخرت بهتر بنائڻ جي لاءِ ڪوششون ڪن ٿا، اهو ئي سبب آهي ته ان مدني ذهن رکڻ وارن جي اولاد مان ڪو حافظِ قرآن ٿيندو آهي، ڪو قاري قرآن بڻجڻ جي سعادت ماڻيندو آهي، ڪو نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ وارو مبلغ دعوتِ اسلامي بڻجي ٿو، ته ڪو علمِ دين جي روشني ڦهلائڻ وارو عالمِ دين ۽ مفتي بڻجي اُمَّتِ محبوب جي شرعي رهنمائي ڪري ٿو. جنهن ماءُ پيءُ جا ٻار ان انداز سان دين جي خدمت ڪري رهيا هجن اهي هن حقيقت سان بخوبي واقف هوندا ته ڊاڪٽر ۽ انجنيئر وغيره بنائڻ جا فائدا (Benefits) صرف دنيا تائين ئي محدود هوندا آهن جڏهن ته نيڪ اولاد والدين جي وفات کان بعد به فائدي مند ثابت ٿيندو آهي.

حضرت سيدنا بريدہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته ٻنهي جهان جي مالڪ و مختار، حبيبِ پروردگار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جنهن قرآن پڙهيو ۽ ان

کي سڳيو ۽ ان تي عمل ڪيو ان جي والدين کي قيامت جي ڏينهن نور جو هڪ اهڙو تاج پارايو ويندو جنهن جي چمڪ سج جيان هوندي ۽ ان جي والدين کي به خلا پارايا ويندا جنهن جي قيمت هي دنيا ادا نٿي ڪري سگهي ته هو پڇندا، اسان کي هي لباس ڇو پارايا ويا آهن؟ انهن کي چيو ويندو: توهان جي ٻارن قرآن کي سنڀاليو ان جي سبب. (مستدرک، ڪتاب فضائل القرآن، باب من قرأ القرآن وتعلمه الخ رقم: ۲۱۳۲، ۲/۲۷۸)

هڪ ٻي هنڌ تي ارشاد فرمائون ته بيشڪ الله **عَزَّوَجَلَّ** هڪ نيڪ ٻانهي جو درجو جنت ۾ بلند فرمائيندو ته هو چوندو ته اي منهنجا رب **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي اهو مرتبو ڪيئن مليو؟ ته الله **عَزَّوَجَلَّ** فرمائيندو ته تنهنجي پٽ تنهنجي لاءِ بخشش جي دعا گهري آهي. (مشڪاة المصابيح، ڪتاب الدعوات، باب الاستغفار والتوبة، حديث: ۲۳۵۴، ۱/۲۴۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! والدين هن فضيلتن کي انهيءَ صورت ۾ حاصل ڪري سگهن ٿا جڏهن پاڻ علم و عمل ۽ سنتن جا پيڪر، خوفِ خدا رکندڙ ۽ علم دين سان محبت رکندڙ هجن. جيڪڏهن اسان به انهن صفتن جا پيڪر بڻجڻ چاهيون ٿا ته دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون اسان جو ايندڙ نسل به انهيءَ راه تي گامزن رهندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

”VCD اجتماع“

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي مسلمانن کي ”پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش“ جو مدني ذهن ڏيڻ سان گڏوگڏ پنهنجي اولاد جي اسلامي طريقي جي مطابق تعليم و تربيت جو به خصوصيت سان ذهن عطا ڪندي آهي تنهنڪري والدين کي گهرجي ته دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺڻ جي نيت ڪن. 12 مدني ڪمن مان

هفتيوار هڪ مدني ڪم ”VCD اجتماع“ به آهي. جنهن ۾ شريڪ ٿي اسلامي پائر اجتماعي صورت ۾ سُنتن پريو بيان ڏسي يا ٻڌي علمِ دين جي دولت سان فيضياب ٿيندا آهن. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اجتماعي صورت ۾ علمِ دين سکڻ جون وڏيون برڪتون آهن، جيئن

الله عزوجل جي محبوب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ عاليشان آهي: جڏهن توهان جو جنّت جي باغيچن مان لنگهڻ ٿئي ته ان مان ڪجهه نه ڪجهه چُونڊي وٺندا ڪريو. صحابہ ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** عرض ڪيو، جنّت جا باغيچا ڇا آهن؟ فرمائون: ذڪر جا حلقا. (تر مذي، ڪتاب الدعوات، باب ۸۷، ۵ / ۳۰۴، رقم: ۳۵ ۲۱)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ VCD اجتماع ۾ شرڪت جي ڪري ڪيئي عاشقانِ رسول جي زندگين ۾ مدني انقلاب برپا ٿي چڪو آهي. اچو! ترغيب خاطر VCD اجتماع ۾ شرڪت جي هڪ ايمان افروز مدني بهار ٻڌون ٿا،

مدني ماحول سان وابسته ٿي ويو

صوبه پنجاب (پاڪستان) جي هڪ اسلامي پيءُ جو بيان آهي ته مان مُعاشري جو بگڙيل نوجوان هئس ۽ ڏينهن ڏينهن گناهن جي دلدل ۾ فاسي رهيو هئس. منهنجي اصلاح جي صورت ان طرح ٻڌي ته اسان جي علائقي ۾ دعوتِ اسلامي جي ذمہ داران VCD اجتماع جي ترڪيب بڻائي. مان به ان VCD اجتماع ۾ شريڪ ٿيس. جڏهن مون دعوتِ اسلامي جي بين الاقوامي سُنتن پري اجتماع جا رُوح پرور منظر ڏٺا ته گهڻو متاثر ٿيس ۽ جڏهن ستاويهين رمضان جي رات جو ٿيڻ واري اميراهلسنت **لَمَعَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه** جي رقت انگيز بيان جو ڪجهه حصو ٻڌو ته مون کي پنهنجي اڳوڻي اندازِ زندگي کان نفرت محسوس ٿيڻ لڳي، جيئن جيئن بيان ٻڌندو ويس منهنجي دل جي دنيا بدلجندي وئي. آخرڪار مون پنهنجن تمام گناهن کان توبه ڪئي ۽ دعوتِ

اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿي ويس.

عطائے حبیبِ خدا مَدَنِي ماحول ہے فیضانِ غوث و رضا مَدَنِي ماحول
سلامت رہے یا خدا مَدَنِي ماحول بچے نظر بد سے سدا مَدَنِي ماحول
سنور جائیگی آخِرَتِ اِنْ شَاءَ اللهُ تم اپنا ۽ رکھو سدا مَدَنِي ماحول

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّد

منا مٺا اسلامي پائرو! اولاد جي تربيت جي حوالي سان بزرگانِ دين ۽ پهرين جي مسلمانن جو ڪردار اسان جي لاءِ مشعلِ راه آهي ڇاڪاڻ ته اهي حضرات اولاد جي تربيت جي طريقن سان بخوبي واقف ۽ اولاد جهڙي نعمت جا صحيح معنيٰ ۾ ڦرڻا هوندا هئا جو خود انهن جي پرورش به ته ڪنهن نيڪ سيرت والدين جي آغوش ۾ ٿي هئي، اهي حضرات پاڻ به نيڪين جا حريص هوندا هئا ۽ پنهنجي اولاد کي به نيڪي جي راه تي گامزن رهڻ جي ترغيب ڏياريندا هئا، اهو ئي سبب آهي جو انهن جو اولاد انهن جو مُطِيع ۽ فرمانبردار، اڪين جو نار، دل جو قرار هوندو هو ۽ معاشري ۾ انهن جو نالو روشن ڪندو هو. اچو! ترغيب طور 2 ايمان افروز واقعا ٻڌون ٿا ۽ ان مان حاصل ٿيڻ وارا مدني گل پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجايون ٿا.

ڳوٺاڻي عورت جي نصيحت:

امام اصمعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مون هڪ ڳوٺاڻي عورت کي ڏٺو جيڪا پنهنجي پٽ کي نصيحت ڪندي چئي رهي هئي: پٽ! عمل جي توفيق الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان آهي ۽ آئون توکي نصيحت ٿي ڪريان ته ◆ چغلي هڻڻ کان بچندو رهجان ڇو ته هي ٻن قبيلن ۾ دشمني ڪرائيندي آهي، دوستن کي جدا ڪري ڇڏيندي آهي ۽ ◆ ماڻهن جي عيبن جي ڳولا ۾ رهڻ کان بچ جو

ڪٿي تون به عيب دار نه ٿي وڃين، **◆** عبادت ۾ ڏيکاءُ ۽ **◆** مال خرچ ڪرڻ ۾ بخل کان بچندو ره **◆** بين جي انجام کان سبق حاصل ڪجان **◆** ماڻهن جو جيڪو عمل توکي سنو لڳي انهيءَ تي عمل ڪجاءِ ۽ انهن ۾ جيڪو ڪم توکي برو لڳي انهيءَ کان بچندو رهجان ڇو ته ماڻهو کي پنهنجا عيب (Fault) نظر ناهن ايندا، پوءِ اها عورت خاموش ٿي وئي ته مون چيو: اي ڳوٺاڻي عورت! توکي خدا جو قسم! وڌيڪ نصيحت ڪر. هن پڇيو: اي شهري! ڇا توکي هڪ ڳوٺاڻيءَ جون ڳالهيون سنيون لڳيون آهن؟ مون چيو: خدا جو قسم! سنيون لڳيون آهن. هن چيو: **◆** پٽ! ڌوڪي ڏيڻ کان بچندو رهجان ڇو ته تون ماڻهن سان جيڪي معاملو ڪرين ٿو ڌوڪو ڏيڻ ان ۾ سڀ کان برو آهي، **◆** سخاوت، **◆** علم، عاجزي **◆** حياءَ کي اپنائي وٺ ۽ هاڻي آئون توکي خدا **عَزَّوَجَلَّ** جي حوالي ڪريان ٿي، توتي سلامتي هجي، الله **عَزَّوَجَلَّ** توتي رحم ڪري. **◆** ياد رک! غيبت ڪرڻ حالتِ اسلام ۾ تيهه (30) دفعا زنا ڪرڻ کان به سخت گناهه آهي. (آنسوون ڪا دريا، ص ۲۲۹)

غيبت و چغلي کي آفت سے بچیں یہ کرم یا مصطفیٰ فرمائیے

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

تاجدارِ مدني انعامات ۽ تربيتِ اولاد

مبلغ دعوتِ اسلامي ۽ رُڪنِ مرڪزي مجلسِ شوريٰ حاجي ابو جُنيد رَمَ رَمَ رضا عطاري **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي ٻارن جي امي جو بيان ڪجهه ائين آهي ته مرحوم پنهنجي اولاد سان گهڻو پيار ڪندا هئا، ڏيئرون گهر اينديون هيون ته مصروفيات جي باوجود انهن کان ملڻ گهر ايندا هئا. گهر ۾ جڏهن ڪنهن جي غلطي جي اصلاح ڪندي لهجو ٿورو سخت ڪندا هئا ته گڏوگڏ وضاحت به ڪندا هئا ته ”مان آخرت ۾ نجات ۽ توهان جي فائدي جي لاءِ سمجهائي رهيو

آهيان.“ ماني کائڻ وقت ٻارن جي ذريعي دُعاون پڙهائي ۽ سٺ جي مطابق ماني کائڻ جي ترڪيب ڪندا هئا. حئي الامکان پتن کي نماز جي لاءِ گڏ وٺي ويندا هئا، مَدَنِي قافلي ۾ سفر جي لاءِ ويندا هئا ته نماز جي تاڪيد ڪري ويندا هئا ۽ سفر جي دوران به S.M.S جي ذريعي معلومات ڪندا هئا ته نماز ادا ڪري رتي يا نه؟ بيماري جي حالت ۾ به پنهنجي وڏي شهزادي کي فرمايائون: جيئن ئي منهنجي طبيعت بحال ٿيندي **لَنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ٻئي مَدَنِي قافلي ۾ سفر ڪنداسين. شهزادي کي موبائل وٺي ڏيڻ کان منع ڪندي ڏهن بڻايو ته جيئن ته امير اهلستت باني دعوتِ اسلامي **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** ٻارن کي موبائل وٺي ڏيڻ کان منع فرمايو آهي ان ڪري مان اوهان کي موبائل وٺي نه ڏيندس.

(محبوب عطار کي 122 حڪايات، ص 13 بتغير)

میری آنے والی نسلیں تیرے عشق ہی میں مچلیں
انہیں نیک ٹوہنا دینی مدینے والے!

منا مٺا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل حڪايات ۾ والدين ۽ اولاد ٻنهي جي لاءِ سبق آموز مدني گل موجود آهن. اهو سچ آهي ته سنا والدين اولاد جي مدني تربيت کان ڪڏهن به غافل ناهن ٿيندا، بلڪ انهن کي نصيحت جي مدني گلن جي خوشبو سان مهڪائي رکندا آهن ۽ انهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪندا آهن، جيڪڏهن اهي پاڻ نمازي، مدني قافلن جا مسافر، مدني انعامات ۽ سُنتن جا عامل هجن ته پنهنجي ٻارن کي به انهن مدني ڪمن جي ترغيب ڏياريندا آهن ۽ انهن کان پڇا ڳاڇا جو سلسلو جاري رکندا آهن. بهرحال هاڻي اهو فيصلو والدين کي ڪرڻو آهي ته هو تربيت اولاد جو فريضو سر انجام ڏئي اولاد کي پنهنجي لاءِ صدقہ جاريه جو سبب بڻائن ٿا يا وري انهن کي گُلي چوٽ ڏئي پنهنجي آخرت جي بربادي جو سامان ڪن ٿا.

نيڪ اولاد کي، داد فرياد کي خاطر آؤ چليس، قافلے ميں چلو
 قلب بهي شاد هو، گهر بهي آباد هو پاؤ گے راحتين، قافلے ميں چلو

رسالو "اولاد کے حقوق"

منا منا اسلامي پائرو! اولاد جي تربيت سني انداز ۾ ڪرڻ ۽ انهن جي حقن جي باري ۾ اهم معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جو رسالو "اولاد کے حقوق" جو اول تا آخر مطالعو ڪرڻ نهايت فائدي مند آهي. هن رسالي ۾ احاديث مبارڪ جي روشني ۾ اولاد جي پيدائش کان وٺي زندگي جي مختلف پهلوئن جي باري ۾ حق بيان ڪيا ويا آهن. اڄ ئي مڪتبه المدينه جي بستي تان هن رسالي کي هديه حاصل ڪري پاڻ به ان جو مطالعو ڪريو ۽ وڌيڪ تعداد ۾ خريدي بين کي تحفي طور پيش ڪريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن رسالي کي پڙهي به سگهجي ٿو ۽ ڊاؤن لوڊ (Download) يا پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

انٽرنيٽ ۽ سوشل ميڊيا جي غلط استعمال جو ٻارن تي بئرواثر

منا منا اسلامي پائرو! انٽرنيٽ ۽ سوشل ميڊيا (Social Media) جا جيڪي اخلاقي ۽ معاشرتي نقصان آهن هر عقل مند شخص ان کان بخوبي واقف آهي، هڪ وقت هو جو ٿي وي ۽ سنيما جا مُضر اثر ۽ پيانڪ نتايج معاشرتي (Society) جي لاءِ انتهائي پريشان ڪن هئا ۽ تبلي ورن کي صحت جي لاءِ سڀ کان وڌيڪ نقصان ده قرار ڏنو ويو هو، پر اڄ موبائل ۽ انٽرنيٽ سڀ کان وڌيڪ صحت کي خراب ۽ اخلاق کي تباه و برباد ڪر رهيا آهن. والدين کي گهرجي ته پنهنجي ٻارن جي نقل و حرڪت تي توجهه رکڻ سان گڏوگڏ حڪمت عملي سان انهن جي مدني تربيت به ڪن، بالخصوص جيڪي ٻار اڃا ننڍا آهن

خُدارا انهن کي موبائل ۽ انٽرنيٽ جي زور دار سيلاب کان بچايو، نه ته کڻي ائين نه ٿئي جو انهن نونھالن جو ڪردار هيٺو ڪان ٿي داغ دار ٿي وڃي. جيڪڏهن ائين ٿيو ته يقين سمجهو ته پوءِ اولاد ۽ والدين ٻنهي کي هر هنڌ ڏلت ۽ رُسوائي کي منهن ڏيڻو پوندو. ٻارن کي مُعاشري جو سنو ۽ نيڪ مسلمان بنائڻ جي لاءِ پاڻ به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ پنهنجي ٻارن کي به هن مدني ماحول سان وابسته رکو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ قرآن و سنت جي مُطابِقِ ديني ۽ اخلاقي تربيٽ جي طرف ڀر پور توجه ڏنو ويندو آهي تنهنڪري پنهنجي ننڍن مدني مُنن ۽ مدني مُئين کي مدرسهُ المدينه يا دارالمدينه ۾ ۽ وڏن کي جامعة المدينه ۾ داخل ڪرايو ۽ باعمل حافظِ قرآن ۽ عالمِ دين بڻايو.

جامعة المدينه آن لائن

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي دين متين جي 103 کان وڌيڪ شعبن ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ ۾ مصروف آهي، انهن مان هڪ شعبو ”جامعة المدينه آن لائن“ به آهي، جامعة المدينه آن لائن تحت آن لائن 4 ساله درس نظامي ڪورس ڪرايو ويندو آهي، درجي جو وقت روزانو اٽڪل 1 ڪلاڪ آهي. ♦ شعبه آن لائن ڪورسز جي تحت تقريباً 22 ڪورسز ڪرايا پيا وڃن ٿا جنهن مان ڪجهه ڪورسز جا نالا ۽ اجمالي تعارف ٻڌو: ♦ تفسير قرآن ڪريم تي 2 طرح جا ڪورسز آهن هڪ جنهن ۾ سڄي قرآن ڪريم جو تفسير ”تفسير صراطِ الجَنان“ مڪمل پڙهايو ويندو آهي ۽ ان ڪورس جو نالو به ”تفسير صراطِ الجَنان“ آهي، ان جي مدت اٽڪل 26 مهينا آهي. ♦ ٻيو ڪورس فيضانِ تفسير جي نالي سان آهي جنهن ۾ سڄي قرآن ڪريم جو تفسير اجمالاً پڙهايو ويندو آهي، ان جي مدت تقريباً 92 ڏينهن آهي ♦ فيضانِ بهار شريعت ڪورس: هن ڪورس ۾ عالم بنائڻ وارو ڪتاب بهار شريعت 12 مهيني ۾ تقريباً پورو پڙهايو ويندو آهي. ♦ فقه و عقائد ڪورس: هن ڪورس جي مدت

به 12 ماھ آھي، ان ۾ عقائد و فقہ جا مختلف ڪتاب پڙھايا ويندا آھن ۽ فرض علوم سيڪاريا ويندا آھن. **◆ نماز ڪورس ۽ طھارت ڪورس:** اھي ٻئي ڪورسز ۾ نماز ۽ طھارت جا مسئلا تفصيل سان پڙھايا ويندا آھن. انھن ٻنھي ڪورسز جي مدت 63 ڏينھن آھي. **◆ فيضانِ حج ۽ فيضانِ عمره ڪورس:** زائرين حرمين طيبين جي لاءِ ڪيئي شاندار ڪورسز آھن جنھن ۾ حج ۽ عمري جا تفصيلي احڪام ۽ طريقو سيڪاريو ويندو آھي، ھن ڪورسز جي مدت تقريباً ھڪ مھينو ۽ روزانو درجي جو دورانو تقريباً 30 منٽ آھي **◆ نيو مسلم ڪورس:** اسلام قبول ڪرڻ واري نون مسلمانن (New Muslims) جي لاءِ لاجواب ڪورس آھي، ان جي مدت 72 ڏينھن آھي. **◆ سنت نڪاح ڪورس:** شادي شدہ ۽ غير شادي شدہ افراد جي لاءِ نہایت شاندار ڪورس آھي، جنھن ۾ نڪاح بابت مسائل، زال مڙس جا حق، گھر امن وارو ڪيئن بڻجي؟ ۽ ٻيو گھڻو ڪجهه ڪورس ۾ شامل نصاب آھي، ان جي مدت 30 ڏينھن آھي.

◆ ھنن ڪورسز کان علاوہ وڌيڪ ھي ڪورس بہ ڪرايا ويندا آھن:

◆ فيضانِ فرض علوم ڪورس **◆ تھيزو ٽڪفين ڪورس** **◆ فيضانِ رمضان ڪورس** **◆ فيضانِ زڪوٰۃ ڪورس** **◆ فيضانِ تصوف ڪورس** **◆ عربي گرائمر ڪورس** **◆ فيضانِ شمائلِ مصطفيٰ ﷺ ڪورس** **◆ احڪامِ قرباني ڪورس** وغيره ھنن مان اڪثر ڪورسز جي درجي جو دورانو روزانو 30 منٽ ۽ ڪجهه جو 1 ڪلاڪ آھي. علمِ دين جا خواهش مند عاشقانِ رسول جي لاءِ ھنن ڪورسز جي ذريعي علمِ دين حاصل ڪرڻ جو سنھري موقعو آھي. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان ڊيپارٽمنٽ (Department) جي آپشن (Option) ۾ وڃي مدرسة المدینہ آن لائن تان ان جو داخلہ (Admission) فارم پُر (Fillup) ڪريو ۽ علمِ دين جو خزانو حاصل ڪريو. ان موبائل نمبرن کان بہ مزيد معلومات حاصل ڪري سگھجي ٿي . 0321-2799484 *** 0333-5252625

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! افسوس صد افسوس! علمِ دين کان ڏوري جي ڪري اسان جي معاشري ۾ بعض والدين اهڙا به آهن جيڪي پاڻ ته نيڪين کان محروم رهندا ئي آهن، ان سان گڏ پنهنجي اولاد کي به پنهنجي نقشِ قدم تي هلائڻ جي ڪوشش ڪندا آهن جيڪڏهن خوش قسمتي سان انهن جو اولاد نيڪي جي راه تي هلي ته بد قسمتي سان اهڙا والدين انهن جي حوصله شڪني ڪندا آهن، مذاق اڏائيندا آهن، مختلف طريقن سان ستائيندا آهن ۽ انهن کي راه تان هٽائڻ جي ڪوشش ڪندا آهن، ائين روز روز جي طعنن کان تنگ اچي ڪڏهن ٻار به بُرائي جي راه تي هلڻ لڳندو آهي ۽ بُرن ماڻهن جي صحبت ۾ رهي انهن جون عادتون ۽ طريقا اپنائيندو آهي، گار گند، جهيڙو جهٽو ۽ نشي جي بُري لت ۾ پئجي پنهنجي دنيا ۽ آخرت برباد ڪندا آهن. اچو! ان باري ۾ هڪ عبرت ناڪ واقعو ٻڌون ٿا ۽ عبرت جا مدني گل حاصل ڪيون ٿا،

هڪ دل ڏکونيندڙ واقعو

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابُو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه پنهنجي تصنيف نيڪي جي دعوت صفحي نمبر 546 تي فرمائن ٿا: هڪ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته (زم زم نگر حيدرآباد باب الاسلام سنڌ پاڪستان) جو هڪ نوجوان غالباً 1988 ۾ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيو، نمازن جي پابندي سان گڏوگڏ چهري تي ڏاڙهي سڃائي، مٿي تي عمامي شريف جون بهارون هيون، ان مدرسهُ المُدِينَه (بالغان) ۾ پڙهڻ به شروع ڪيو، ان جو تعلق هڪ ماڊرن ۽ امير گهراڻي سان هو، گهر وارن کي ان جي زندگي ۾ ايندڙ مدني انقلاب سمجهه ۾ نه آيو، پوءِ ان جي مخالفت شروع ٿي، طرح طرح سان ان جون دل آزاريون ڪيون وينديون هيون، سنتن تي هلڻ جي راه ۾ رڪاوٽون وجهندا ۽ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول ڇڏڻ تي مجبور ڪندا

هئا، اهو ڪڏهن ڪڏهن بيوس ٿي ڪري فرياد ڪندو هو ته مون کي ان مدني ماحول کان پري نه ڪيو، نه ته پڇتائيندو پر ان جي ڪنهن نه ٻڌي، مخالفت جو اهو سلسلو تقريباً ٽن سالن کان هلندو رهيو، آخرڪار تنگ اچي ان به گهروارن جي سامهون هٿيار ڦٽا ڪيا ۽ ڏاڙهي ڪوڙائي دعوت اسلامي جي مدني ماحول کي ”خير آباد“ چيو، وڏو پاءُ جيئن ته ڊاڪٽر هيو تنهنڪري ان کي به ڊاڪٽر بڻائڻ جي لاءِ سردارآباد (پنجاب پاڪستان) جي ميڊيڪل ڪاليج ۾ داخل ڪرايو، جتي اهو هاسٽل ۾ بري صحبتن جو شڪار ٿي ڪري چرس پيئڻ لڳو، سخت بيمار ٿي ويو، گهر وارا ان کي واپس زم زم نگر حيدرآباد وٺي آيا، والد صاحب ان جي علاج تي لکين روپيا خرچ ڪيا پر نه صحت ياب ٿيو نه ئي سٿريو، بلڪ هاڻي اهو هيروئن جو نشو ڪرڻ لڳو، نشي جي ڪثرت جي ڪري اهو سڪي ڪندا ٿي ويو هو، ڏندن جي سفيدي غائب ٿي وئي ان تي ڪاراڻ اچي وئي ۽ هاڻي تادم تحرير ان جي حالت چرين جهڙي ٿي وئي آهي، الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت سان ان جا والد صاحب دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي چڪا آهن، ۽ اهي ويچارا گهڻو پڇتائي رهيا آهن ته ڪاش! ان وقت مون کي دعوت اسلامي جي اهميت سمجهه ۾ اچي وڃي ها ۽ مان پنهنجي پٽ کي مدني ماحول کان پري نه ڪيان هان ته شايد اڄ مون کي اهي ڏينهن نه ڏسڻا پون ها، پر ”اب پڇتائو ڪيا هوت جب چڙيا جگ گئي ڪهيت موقعو هت مان نڪري وڃڻ کان پوءِ پڇتائڻ مان ڇا حاصل

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي اولاد جي اسلامي اصولن جي مطابق مدني

تربيت ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. امين بجاہ النبی الامین صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

يارب بچالے تو مجھے نارِ جحیم سے

اولاد پہ بھی بلکہ جہنم حرام ہو

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! اڄ اسان ”اولاد جي تربيت ۽ والدين جي ذميواريون“ بابت بيان پڙهڻ جي سعادت حاصل ڪئي.

1. والدين جي سٺي تربيت اولاد کي سنو ۽ بُري تربيت بُرو بڻائيندي آهي.
2. نيڪ اولاد دنيا ۾ راحت ۽ آخرت ۾ نجات جو سبب ٿيندو آهي.
3. سٺا والدين تربيت اولاد کان ڪڏهن غافل ناهن ٿيندا.
4. سٺا والدين اولاد کي بد دعا نه ڏيندا آهن.
5. انٽرنيٽ ۽ سوشل ميڊيا اولاد جي صحت ۽ اخلاق کي خراب ڪري رهيا آهن.
6. اولاد جي مدني تربيت جي معاملي ۾ ڪڏهن به سُستي ۽ ڪوتاهي جو مظاهرو نه ڪرڻ گهرجي.
7. نيڪ اولاد اهڙي نعمت آهي جيڪو والدين جي پوڙهائپ (Old age) ۾ انهن جو سهارو ٿيندو آهي، سنو اولاد ماءُ پيءُ جي مرڻ کان پوءِ انهن جي نجات جو ذريعو بڻجندي آهي.
8. ٻارن جي مدني تربيت جي جيتري ضرورت اڄ آهي شايد ان کان اڳ ۾ ڪڏهن نه هئي.
9. جيڪي ٻار پرورش جي زماني ۾ سٺي صحبت نٿا ماڻن، ڪڏهن ڪڏهن اهي جوان ٿي ماءُ پيءُ جي لاءِ تڪليف ۽ پریشاني جو سبب بڻجندي آهن.
10. جيڪي والدين پنهنجي اولاد جي ڏرسٽ تربيت نٿا ڪن، انهن کي شرمندگي ۽ رُسوائي کي منهن ڏيڻو پوندو آهي، تنهنڪري سٺي والدين جو ثبوت ڏيندي پنهنجي اولاد کي قرآنِ ڪريم سان محبت ۽ انهن جي

احڪامن تي عمل ڪرڻ سڀڪارڻو. الله تعاليٰ اسان کي ۽ اسان جي نسلن کي عاشق رسول ۽ نيڪ بڻائي.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

نيچ اچڻ جون سنتون ۽ آداب

منا منا اسلامي ڀائرو! نيچ ڏيڻ به هڪ اهم امر يعني ڪم آهي ان جون به سنتون ۽ آداب آهن. پر افسوس! مدني ماحول کان پري رهڻ جي سبب مسلمانن جي اڪثريت کي هن سلسلي ۾ ڪا معلومات ناهي هوندي، جتي نيچ آئي زور زور سان ”اچي اچي“ ڪري ورتو. جڏهن ته اسان کي ان جون به سنتون ۽ آداب سڪڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ گهرجي.

◆ نيچ جي وقت مٿو جهڪايو، منهن لڪايو، ۽ آواز آهستي ڪيو نيچ جو آواز بلند ڪرڻ بيوقوفي آهي. (بهار شريعت، حصه ۱۶، ص ۱۰۳) حضرت عباده بن صامت ۽ شذاد بن اوس ۽ حضرت واٿل رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”ڪنهن کي اوگرائي يا نيچ اچي ته آواز بلند نه ڪري چو ته شيطان کي اها ڳالهه پسند آهي ته انهن ۾ آواز بلند ڪيو وڃي. (شعب اليمان، باب في تشميت العاطس، فصل في تڪرير العاطس، حديث: ۳۲/۹۳۵۵، ۴) ◆ نيچ اچڻ تي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوڻ

سنت آهي، بهتر هي آهي ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ چوي. ٻڌڻ واري تي واجب آهي ته هڪدم يَرْحَمُكَ اللهُ (يعني الله عَزَّ وَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي) چوي. ۽ ايتري آواز سان چوي جو نيچ ڏيڻ وارو پاڻ ٻڌي وٺي. جيڪڏهن جواب ۾ دير ڪئي ته گنهگار ٿيندو. صرف جواب ڏيڻ سان گناه معاف نه ٿيندو توبه به ڪرڻي پوندي. (بهار شريعت، حصه ۱۶، ص ۱۰۲) حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”جڏهن ڪنهن کي نيچ اچي ۽ اهو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوي ته فرشتا ”رَبِّ الْعَالَمِينَ“ چوندا آهن ۽ اهو ”اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ“ چوندا آهن ته فرشتا چوندا آهن؛ ”يَرْحَمُكَ اللهُ“ يعني الله عَزَّ وَجَلَّ توتي رحم

فرمائي. (طبراني اوسط، حديث: ۳۰۵/۳۳۷۱، ۲) ◊ جواب ٻڌي ٻيڻ ڏيڻ وارو چوي: ”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَ لَكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي بخشش فرمائي) يا هي چوي: ” يَهْدِيكُمْ اللهُ وَ يُصْلِحُ بِأَلْسِنِكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي هدايت ڏي ۽ توهان جو حال صحيح ڪري). (الفتاويٰ الهنديه، ڪتاب ما يحل وما لا يحل، الباب السابع في السلام... الخ، ۳۲۶/۵) ◊ ٻيڻ ڏيڻ وارو ڏاڍيان حمد چوي ته جيئن ڪو ٻڌي ۽ جواب ڏئي ٻنهي کي ثواب ملندو. (الفتاويٰ الهنديه، ڪتاب ما يحل وما لا يحل، الباب السابع في السلام... الخ، ۳۲۶/۵) ◊ ٻيڻ جو جواب هڪ دفعو واجب آهي، ٻيو ڀيرو ٻيڻ اچي ۽ اهو اَلْحَمْدُ لِلَّهِ چوي ته ٻيهر جواب واجب ناهي بلڪ مستحب آهي. (بهار شريعت، حصه ۱۶، ص ۱۰۲) حضرت اياس بن سلمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا پنهنجي والد کان روايت ڪن ٿا ته حضور نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وٽ هڪ شخص کي ٻيڻ آئي، مان به موجود هئس. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: يَرْحَمُكَ اللهُ، (الله عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي) ان کي ٻيهر ٻيڻ آئي ته حضور ڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايائون: ان کي زڪام ٿيو آهي. (ترمذي، ڪتاب الادب، باب ما جاء كم يشمت العاطس، ۳۴۱/۴، حديث: ۲۷۵۲)

اي اسان جا پيارا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! اسان کي ٻيڻ جي سنتن ۽ آداب تي عمل ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائ. ” اٰمِيْنَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ -

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّد

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِلِ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعي ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناهه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناهه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُڙود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهاڪ دُڙود شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَدْوَامٍ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُڙود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُڙود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُربِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجَّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُڙود پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

³...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبُقْرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اُمِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعَظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَبَّدًا مَا هُوَ آهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر مائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(1) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمانِ مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽³⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۲/۳۲۹، حديث: ۳۰

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

³ ... تاريخ ابن عساکر، ۱۹/۱۵۵، حديث: ۴۴۱۵